

"volks"

Twee kraaien in mijn tuin. De één, ik zal hem Karel noemen, hipt op de tafel heen en weer: 'Nou Piet, 't is weer mooi, konijnenvoer, oud brood en een hapje zuurkool. Is dàt kraaieneten? Ik heb liever een verse hondendrol, weet je wel, zo'n dampende, die bijna van versheid uit elkaar valt en waar je de wortelstukjes nog in kunt zien zitten.'

'Ach, weet je,' Piet hangt aan een mezenbol, dit is tenminste niet tweedehands. Ik vind het toch altijd een raar idee, dat het eerst door zo'n hondenlijf heen moet.'

'Zie het maar als een soort magnetron.' Karel hikt van plezier. 'Wij zwervers zijn zo arm nog niet. De magnetrons zwerven om ons heen.'

'Nou, zo'n mezenbol is toch ook lang niet gek,' Piet hakt er lustig op los. 'Kijk de dominee staat op de uitkijk,' Piet knikt naar de eenzame ekster, die op een tuinpaaltje rustig zijn beurt staat af te wachten, zijn witte bef keurig afstekend tegen het donkere zwart van zijn pak. Het lijkt wel of hij zich niet onder het ordinaire kraaienvolk wil begeven en geef hem eens ongelijk.

© januari 2013, Alida, BasicPublishing.nl